

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2009 r. — TerreStar Europe przeciwko Komisji**(Sprawa T-196/09)**

(2009/C 167/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TerreStar Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Olofsson, lawyer, J. Killick, barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- podjęcie wszelkich środków, które Sąd uzna za niezbędne.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 3746 wersja ostateczna /2 z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) wydanej zgodnie z decyzją nr 626/2008/WE⁽¹⁾ w zakresie, w jakim zgłoszenie skarżącej zostało odrzucone.

Na poparcie skargi skarżąca przedstawia trzy zarzuty.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że TerreStar nie zrealizowała wymaganych etapów. Skarżąca uważa, że stwierdzona przez Komisję niezgodność pomiędzy przedstawionymi informacjami a brakiem dowodu na pokonanie jednego z etapów wynikała z niezrozumienia tych informacji i mogła być wyjaśniona na wniosek Komisji.

Po drugie skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji i zasadę proporcjonalności nie wnosząc o przedstawienie wyjaśnień i nie dokonując przeglądu wyjaśnień z własnej woli przedstawionych przez TerreStar.

Po trzecie, ewentualnie, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie została należycie uzasadniona.

(¹) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) (Dz.U. 2008 L 172, s. 15)

Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2009 r. — UOP przeciwko Komisji**(Sprawa T-198/09)**

(2009/C 167/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UOP Ltd (Brimsdown, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: B. Hartnett, barrister, i O. Geiss, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie środka pomocy wdrożonego przez Francję na rzecz grupy IFP [C 51/05 (ex NN 84/05)]⁽¹⁾
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie środka pomocy wdrożonego przez Francję na rzecz grupy Institute Français du Petrol [C 51/05 (ex NN 84/05)], notyfikowanej jako dokument C(2008) 1330, w części, w której uznano w niej — pod pewnymi warunkami — że pomoc ta jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) WE. Skarżąca jest podmiotem konkurencyjnym względem beneficjenta pomocy państwa i spółek od niego zależnych, tj. Axens i Prosernat.

W uzasadnieniu swych żądań strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze podnosi ona, że Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie ustaleń faktycznych i prawnych, naruszając art. 87 ust. 3 WE oraz ramowe uregulowania dotyczące badań i rozwoju z 1996 r. poprzez błędne określenie charakteru działań w zakresie badań i rozwoju podjętych przez IFP zgodnie z załącznikiem I do ramowych uregulowań dotyczących badań i rozwoju, a tym samym błędnie określając maksymalną ważoną intensywność pomocy. Skarżąca uzasadnia ten zarzut w następujący sposób: działalność spółek Axens i Prosernat dotycząca procesów nie stanowi działalności w dziedzinie badań i rozwoju, a cały rozwój poprzedzający fazę konkurencji realizowany jest przez IFP; IFP wykonała przynajmniej część działań w zakresie poprzedzającego fazę konkurencji rozwoju technologii procesów i katalizatorów, wiążących się z wykorzystaniem zakładów pilotażowych, a także część poprzedzających fazę konkurencji działań w zakresie rozwoju jej portfela patentów.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie ustaleń faktycznych i prawnych, naruszając art. 87 ust. 3 WE i oraz ramowe uregulowania dotyczące badań i rozwoju z 1996 r. poprzez nieuwzględnienie pomocy operacyjnej przyznanej na rzecz Axens i Prosernat, będących